

Arrest

**nr. 129 132 van 10 september 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 10 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 augustus 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. DHONDT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 7 februari 2010 en heeft zich een derde keer vluchteling verklaard op 4 juni 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 6 juni 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 16 juni 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn van het eiland Koyama en te behoren tot de minderheidsgroep Bajuni. Op 9 februari 2010 diende u een eerste asielaanvraag in, bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal (hierna CGVS) genomen op 30 juni 2010. Op 29 juli 2010 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV) een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest (arrestnr. 51904) van 29 november 2010. U keerde niet naar uw land van herkomst terug. Op 9 december 2013 diende u een tweede asielaanvraag in bij de DVZ. Op 24 januari 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw meervoudige asielaanvraag. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. U keerde niet naar uw land van herkomst terug. Op 4 juni 2014 diende u een derde asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een brief van uw ex-voogd neer.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door het CGVS op 30 juni 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen en dit omdat u uw afkomst van het eiland Koyama en uw beweerde Somalische nationaliteit niet aannemelijk kon maken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing en betwistte in haar arrest andermaal uw Somalische nationaliteit (arrest 51904). Op 9 december 2013 diende u een tweede asielaanvraag in bij de DVZ. Op 24 januari 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw meervoudige asielaanvraag.

U diende geen beroep in tegen deze beslissing. Bijgevolg staat de beoordeling van uw eerdere asielaanvragen vast. Waar u in het kader van uw huidige derde asielaanvraag blijft bij uw eerdere verklaringen betreffende uw voorgehouden Somalische nationaliteit (zie verklaring meervoudige aanvraag, p.1,2) kan dan ook enkel opgemerkt worden dat deze zaken reeds besproken werden in het kader van uw eerste en tweede asielaanvraag.

Voor wat de materiële bewijzen en verklaringen betreft die u in het kader van uw derde asielaanvraag aanbracht, kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt. U legt een brief neer van uw ex-voogd I.(...) L.(...). Deze brief dateert van 18 juni 2013 en is gericht aan de DVZ. In deze brief maakt de heer L.(...) melding van verschillende ondernomen initiatieven betreffende het opzetten van uw vrijwillige terugkeer en verwijst hij voor een stand van zaken door naar de door hem gecontacteerde instanties. Deze brief geeft informatie betreffende uw wens tot een vrijwillige terugkeer, maar voegt geen enkele relevante informatie toe over uw voorgehouden Somalische identiteit. Ook het feit dat de Somalische ambassade gecontacteerd zou zijn door uw ex-voogd volstaat geenszins als bewijs voor uw voorgehouden Somalische identiteit.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt over de Somalische nationaliteit te beschikken. Deze vaststelling volstond om de door u aangehaalde feiten die zich in Somalië zouden afgespeeld hebben, niet verder te onderzoeken, dit omdat dergelijk onderzoek toch niet tot een ander besluit betreffende de gegrondheid van uw asielaanvraag zou kunnen leiden.

Daar werd vastgesteld dat u niet de Somalische nationaliteit heeft, is het CGVS van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Somalië.

Dient benadrukt te worden dat het uw verantwoordelijkheid is om uw beweerde en nationaliteit aan te tonen en dit door middel van authentieke (identiteits)documenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie. Immers voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op uw schouders. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen mag er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat er geen elementen zijn die wijzen op een schending van het non-refoulementbeginsel voor zover u zou worden teruggeleid naar uw werkelijk land van herkomst.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet."

2. Over de ontvankelijkheid

Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op maandag 16 juni 2014 bij aangetekende brief verstuurd werd naar de door verzoeker gekozen woonplaats, zijnde Zuidstationstraat 34-36 te 9000 Gent (zie formulier 'Verklaring betreffende de woonstkeuze' van 6 juni 2014).

Naar luid van artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen moet het beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingesteld binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Naar luid van artikel 39/57, § 2, 2° van bovengenoemde wet begint de in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijn te lopen, wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst.

De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.

De Raad stelt vast dat 3 juli 2014 de laatste nuttige dag was voor het indienen van het verzoekschrift zodat het op 10 juli 2014 ingestelde beroep laattijdig en bijgevolg onontvankelijk is.

De beroepstermijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RVS 18 juni 2004, nr. 132.671).

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS